

Resolució 40/2020, de 16 de gener

Número d'expedient de la reclamació: 823/2019

Administració reclamada: Conselh Generau d'Aran

Informació reclamada: Proves de coneixement de llengua en una la convocatòria d'una plaça.

Sentit de la resolució: Finalització per desistiment

Resum: L'article 33.2 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si no compleix amb els requisits fixats. La GAIP ha fet el corresponent requeriment d'esmena, tot advertint de les conseqüències establertes legalment pel cas que s'incompleixi, i la persona reclamant no ha aportat la documentació requerida. En conseqüència, i d'acord amb el que estableix l'article 68 LPAC, és procedent considerar desistida la Reclamació i finalitzar-la per aquest motiu.

Paraules clau: Conselh Generau d'Aran. Procés de selecció. Concurs oposició. Llengua. Mèrits. Reclamació contra silenci. Esmena. Desistiment.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 18 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 823/2019, presentada contra el Conselh Generau d'Aran, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent.
2. El dia 17 de desembre de 2019, la GAIP rep una comunicació per correu electrònic del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, adjuntant la consulta que li hauria plantejat la persona reclamant en un formulari enviat per correu electrònic, en el que exposa que el 5 de novembre de 2019 hauria demanat informació al Conselh Generau d'Aran, que no li hauria estat resposta. La reclamació porta annexa una captura de pantalla d'un correu electrònic que hauria adreçat, segons indica, al lloc web <https://www.conselharan.org/es/contactes>, en el què exposa que és un estudiant de dret i que ha observat que a l'apartat "Currículum", de la convocatòria de places pel concurs oposició de Tècnic de l'Administració de la Vall d'Aran, publicat al Butlletí Oficial de la Província de Lleida, s'hi estableix com a mèrit, parlar la llengua aranesa o catalana, i vol saber en què consistirà la prova que efectuarà el Tribunal per avaluar el coneixement d'aquestes llengües. El formulari no està signat electrònicament, i s'acompanya d'un escrit en el què exposa que ha transcorregut el mes de què disposa l'Administració per atendre les sol·licituds d'informació, que no concorre al seu entendre cap causa d'inadmissió, i que la sol·licitud s'ha presentat seguint el procediment i els requisits establerts a l'article 17 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, perquè s'ha fet a través del Portal de Transparència de Catalunya.

3. El 20 de desembre de 2019, la GAIP informa a la persona reclamant que el Consejo de Transparencia y Buen Gobierno li ha remès el seu escrit, amb la documentació annexa, i atès que no conté els requisits per a la seva admissibilitat, li requereix que corregeixi aquestes mancances aportant, com a esmena, la còpia registrada de la seva sol·licitud d'informació i que formuli la reclamació a través del formulari electrònic de la GAIP degudament signat. En el mateix escrit, se l'informa de què si en el termini de 10 dies no esmena la deficiència indicada, en aplicació de l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, se'l tindrà per desistit de la seva Reclamació. Depassat àmpliament el termini per esmenar la reclamació, no s'ha rebut resposta de la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració local inclosa dins l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a) LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Desistiment del procediment

L'article 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), estableix el següent: *"Si la sol·licitud d'iniciació no reuneix els requisits que assenyalen l'article 66, i, si s'escau, els que assenyalen l'article 67 o altres d'exigits per la legislació específica aplicable, s'ha de requerir l'interessat perquè, en un termini de deu dies, repari la falta o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 21"*.

L'article 30 RGAIP estableix com a requisit de legitimació per a la interposició de reclamacions la coincidència entre la identitat de la persona que va sol·licitar la informació davant l'Administració i de la persona que incoa procediment de reclamació davant la GAIP. De la seva banda, l'article 26 LTAIPBG imposa a les sol·licituds d'accés a la informació pública el requisit de què es presentin per un mitjà que permeti tenir constància de la identitat de la persona sol·licitant, en els mateixos termes en què ho fa l'article 17.2 de la Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

L'article 32 RGAIP disposa que és requisit per a l'admissibilitat de les reclamacions que s'hagi resolt la sol·licitud d'informació o que s'hagin produït els efectes del silenci administratiu, la qual cosa requereix

per a la seva comprovació l'aportació de la còpia enregistrada d'entrada de la sol·licitud d'informació la desatenció de la qual es reclama, i de la resposta que, eventualment, n'hagi obtingut.

La reclamació davant del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno es va presentar electrònicament, i no acompanyava la còpia registrada de la sol·licitud d'informació formalitzada al Conselh Generau d'Aran que permetés tenir constància fefaent de la seva data d'entrada, ni tampoc estava signada, de manera que no es pot considerar vàlidament formulada. Efectivament, l'article 31.1.b RGAIP disposa que les reclamacions s'han d'interposar per mitjà d'un formulari electrònic amb l'ús de signatura electrònica, al qual s'ha d'adjuntar la resolució objecte de reclamació, si existeix, o indicar que es formula contra l'incompliment material del dret d'accés reconegut de manera presumpta, la qual cosa requereix que s'acrediti fefaentment la data de la presentació de la sol·licitud d'informació per tal de poder derivar-ne que s'ha produït el silenci administratiu.

És cert, tanmateix, que aquesta Comissió ha pogut comprovar que, efectivament, el Portal de Transparència de Catalunya, en el tràmit de sol·licitud d'informació al Conselh Generau d'Aran, enllaça incorrectament amb la bústia de contacte electrònic (que no requereix signatura electrònica i no dona constància de la data de registre d'entrada), i en aquest sentit, requereix a l'administrador del Portal de Transparència de Catalunya i al responsable de transparència del Conselh Generau d'Aran que esmenin aquest mal funcionament i enllaci les sol·licituds d'informació amb el tràmit electrònic corresponent.

Per tant, certament que no és imputable a la persona reclamant que no pugui aportar còpia registrada de la sol·licitud d'informació, sinó que ho és de l'Administració. Però això no obsta per a què hagi d'acreditar la seva identitat amb la signatura electrònica del formulari quan la GAIP li ho requereix, com a requisit per a l'admissibilitat de la seva reclamació.

L'article 33.2 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si no compleix amb els requisits fixats i la persona reclamant, previ requeriment per a fer-ho, no esmena la reclamació dins del termini general establert en la legislació de procediment administratiu, de deu dies, i aquest requeriment d'esmena li va ser notificat, amb l'advertiment exprés de què la manca d'esmena comportaria el desistiment presumpte del procediment i la seva finalització. Però la persona reclamant no ha formalitzat l'esmena requerida ni ha donat cap resposta al requeriment de la GAIP.

En conseqüència, i d'acord amb el què estableix l'article 68.1 LPAC, és procedent considerar per desistida la Reclamació i finalitzar aquest procediment.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de gener de 2020, resol per unanimitat

1. Finalitzar la Reclamació 823/2020, per desistiment.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.